(1180)· καὶ δὴ, καὶ διὰ τὰς προκειμένας ἀμφοτέρας δοκεῖν ἀποφατικὰς (1155). πλὴν διοριθέντων τῶν ὅρων, δῆλον, ὅτι μέσον ἐςὶ τὸ **οὐκ αἰσθάνεται** καὶ τοῦτο ἄρα κατηγορούμενον ὂν τῆς ἐλάσσονος (1175) αὕτη ἐςὶ καταφατικὴ (1210).

§ 1214. „Μόνη ἡ ἀρετὴ ἐπαινετέα.
„Ἡ θρασύτης οὐκ ἔςιν ἀρετή· ἡ ἄρα θρα„σύτης οὐκ ἐπαινετέα.

§ 1215. Αὖθις τὸ σχῆμα Α΄. ἐςὶ, καὶ τὰ ἐπιχείρημα, διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐλάσσονος ἐκσυρικτέον δοκεῖ (1180). ἀλλὰ γὰρ ἡ μείζων οὐκ ἔςι καταφατικὴ (1207) καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐξενεκτέα· **Παρ᾽ ἐκτὸς τῆς ἀρετῆς οὐδὲν ἐςὶν ἐπαινετέον.** τηνικαῦτα γὰρ ἡ ἐλάσσων ἐςὶν, **ἡ θρασύτης ἐκτὸς τῆς ἀρετῆς ἐςί.** καὶ ἔςι καταφατική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ συλλογισμῶν ὑποθετικῶν τε καὶ διαζευκτικῶν.

§ 1216. Ἑπτὰ, παρὰ τὸν τέλεον συλλογισμὸν, εἴδη ἕτερα φέρονται ἐπιχειρημάτων· καλοῦνται δὲ συλλογισμοὶ ἀτελεῖς· καὶ εἰσὶν· ὁ **Ὑποθετικὸς συλλογισμὸς·** ὁ **Δια-**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. ... Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ζευκτικὸς, τὸ Ἐνθύμημα, τὸ Δίλημμα, ἡ Ἐπαγωγὴ, τὸ Παράδειγμα, ὁ Σωρείτης· περὶ μὲν ὧν τῶν προτέρων δύο ἐπὶ τοῦ παρόντος πραγματεύσομαι κεφαλαίως, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἐφεξῆς.

§ 1217. „Συλλογισμὸς ὑποθετικὸς ἐστὶ, „ὅπερ ὑποθετικὴ μὲν ἡ μείζων, ὁλοχερὲς δὲ „τὸ συμπέρασμα περιέχουσα.

§ 1218. Παραδειγ. „Εἰ Κομφουτιανοὶ οἱ Σῆρες, ἄπιστοι:

„Εἰσὶ δὲ Κομφουτιανοὶ· ἄπιστοι ἄρα.

§ 1219. „Εἰ σωματικὸς ὁ Νοῦς, ἐστι τὶ Νοοῦν „ἐκτεταμένον.

„Οὐκ ἔστι δέ τι Νοοῦν ἐκτεταμένον. ἄρα ὁ Νοῦς „οὐκ ἔστι σωματικός.

§ 1220. Ὁ Κανὼν ὃν τηρεῖν δέον ἐν τοῖσδε τοῖς συλλογισμοῖς, οὗτος ἐστὶ· τεθέντος τοῦ ἡγουμένου, τίθεται τὸ ἑπόμενον. ἀναιρεθέντος τοῦ ἑπομένου, ἀναιρεῖται τὸ ἡγούμενον.

§ 1221. Τὸ τιθέναι ἐπὶ τῶν τοιούτων σώζειν ἐστὶ. Διὸ ἐὰν τὸ ἡγούμενον, ἢ τὸ ἑπόμενον, ἀποφατικὸν ᾖ, ἐν ᾧ τίθεται, ἡ ἀπόφασις σώζεται· ἀναιρεῖται δὲ αὕτη, τοῦ ἀποφατικοῦ ὅρου ἀποφασκομένου.

§ 1222. „Εἰ τὶ ἄτομον ἀδιαίρετον, οὐκ ἔστιν ἐκτεταμένον.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

,,Ἀλλ' ἔςιν ἐκτεταμένον. ἐκ ἄρα ἀδιαίρετον.

Ἡ ἔλασσον κυρίως ἐςίν. Ἀλλ' ἐκ ἐςὶν ἐκ ἐκτεταμένον.

§ 1923. Φυλακτέον ἐπὶ τῶν τοιέτων ἐπιχειρημάτων, μὴ τἔ ἡγεμένε ἀποφασκομένε, ἀποφάσκοιτο τὸ ἑπόμενον. ἢ τἔ ἑπομένε τιθεμένε, τὸ ἡγέμενον τιθοῖτο.

§ 1924. ,,Ὁ συλλογισμὸς ὁ Διαζευκτικὸς ,,ἐςὶν ἕ ἡ μείζων ἐςὶ διαζευκτική. τετέςιν εἰς ,,δύο, ἢ πλείονα μέλη διαιρεμένη.

§ 1925. Τὸ συμπέρασμα τᾦδε τῷ νόμῳ ὑπάγεται· τῇ ἀποφάσει τῶν μελῶν ἁπάντων, πλὴν ἑνὸς, αὐτὸ τἔτο καταφάσκεται. ἢ τῇ ἑνὸς καταφάσει τὰ λοιπὰ ἀποφάσκεται.

§ 1926. ,,Παραδειγ. Ἤ τι ἔαρ ἐςὶν, ἢ θέ- ,,ρος, ἢ μετόπωρον, ἢ χειμών.

,,Ἀλλ' ἔτ' ἔαρ, ἔτε θέρος, ἔτε μετόπωρον. ,,χειμὼν ἄρα.

Ἤ ,,Ἀλλ' ἔςι χειμών· ,,Οὔτ' ἔαρ ἄρα, ἔτε ,,θέρος, ἔτε μετόπωρον.

§ 1927. Οὐκ ὀρθῶς χωρεῖ τὸ ἐπιχείρημα τόδε ἐπειδὰν ἡ ἐπὶ τῆς μείζονος διαίρεσις ἐςὶν ἀτελής· ἑνὸς γάρ τινος τῶν μερῶν ἐλλείποντος, τὸ συμπέρασμα ἐδὲν ὑγιές.

Ἡ τἔ λεγομένε ἀλήθεια ἐπὶ τῆς ἐλάσσονος ἀναγκαία μὲν ἐςὶν, ἐπὶ μέν τοι τὸ ἐπιχείρημα ἐδὲν ἀνήκεσα.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θʹ.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἀτελῶν συλλογισμῶν.

§ 1228. Τὴν τῶν τοιούτων συλλογισμῶν ἐπαρίθμησιν ἀνωτέρω ἀποδεδωκότες ἐσμὲν (1216).

§ 1229. Ἐνθύμημα ἐστὶ συλλογισμὸς κολοβός. περὶ τούτου ὅρα ἀνωτέρω (706. 707).

§ 1230. Δίλημμα ἐστὶν ἐπιχείρημα ἐν ᾧ, διαιρεθέντος τοῦ ὅλου εἰς δύο μέρη, τούτων ἑκάτερον ἀποβάλλεται ἵνα κἀκεῖνο ἀποβληθῇ.

§ 1231. Παράδειγ. „Τὸ περὶ πάντων ἀμ„φισβητεῖν, ἤτοι ἀληθὲς, ἢ ψευδὲς. Εἰ μὲν „ἀληθὲς, περὶ αὐτοῦ τούτου οὐδαμῶς ἀμφισβη„τητέον· εἰ δὲ ψευδὲς, περὶ πάντων οὐκ ἀμ„φισβητητέον.

„Τὸ ἄρα περὶ πάντων ἀμφισβητεῖν ἄτοπον.

§ 1232. Ἵνα τὸ δίλημμα χωρῇ, δέον παρὰ τὰ δύο μέρη τρίτον μὴ εἶναι. Καὶ ἕκαστον δὲ, δι' ἰσχυρόν τινα λόγον ἀποβάλλεται. τὸ ἐφεξῆς γνωριμώτατον παράδειγμα κατ' ἄμφω χωλαίνει. „Εἰ γαμητέον, ἤτοι καλὴν, ἢ δυσειδῆ· Ἀλλ' εἰ „μὲν καλὴν, ἕξεις κοινὴν· εἰ δὲ μὴ, ἕξεις ποινήν· „οὐκ ἄρα γαμητέον.

§ 1233. Τὸ ἐλλειπὲς Δίλημμα, ἀντιστρέφειν δύναται, ὥσπερ τόδε.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

„Ἐὰν καλῶς τὰ κοινὰ διοικήσῃς, προσκ-
„ρούσεις τοῖς ἀνθρώποις. Εἰ δὲ κακῶς, τῷ Θεῷ.
„Οὐκ ἄρα τὰ κοινὰ διοικητέον.

Ἐπαναστραφείη ἂν τὸ ἐπιχείρημα ὧδε·
„Εἰ μὲν καλῶς, εὐδοκιμήσεις παρὰ τῷ Θεῷ:
„Εἰ δὲ κακῶς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Δι-
„οικητέον ἄρα.

§ 1234. Ἐπαγωγὴ ἐστὶν ἐπιχείρημα, ἐν ᾧ περὶ τοῦ ὅλου συμπεραίνεται, τὸ περὶ ἑκάστου τῶν μερῶν ἀποδειχθέν. τὸ οὖν συμπέρασμα ὀρθοῖς χωρεῖν εὔδηλον, εἰ μηδὲν μέρος ἀπολήποιτο. μὴ ὀρθῶς δὲ, κἂν ἕντι καὶ μόνον.

§ 1235. Παράδειγμα ἐστὶν ἐπαγωγὴ ἀτελὴς, ἐν ᾗ δι' ἑνὸς τῶν ἐπὶ μέρους, ἐπιφέρεται καθόλου.

§ 1236. ~~Πρὸς~~ διασάφησιν, οὐ πρὸς ἀπόδειξιν τὸ ἐπιχείρημα τόδε εὐχρηστήσειε.

§ 1237. Σωρείτης ἐστὶν ἐπιχείρημα ἐκ διαφόρων προτάσεων συνεστηκὸς οὕτω διατεταγμένων, ὡς τῆς ἡγουμένης τὸ κατηγορούμενον, ὑποκείμενον γίνεσθαι τῆς ἑπομένης.

Περὶ τούτου πρότερον ἤδη διείληπται (727. κξ).

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ.	Στιχ.		Γραφ:
4.	9.	Περιφερείας	Περιφερείας σημεῖα
	23.	τιθεμένων	τιθεμένοις
10.	20.	παρατηρηθείσεται	παρατηρηθήσεται
5.	23.	πραγμάτων	πραγμάτων ὕπαρξιν
11.	11.	συγκαταχθεῖν	συγκαταχθεῖεν
13.	16.	συνεξ ίρει	συνεξαρεῖ.
	17.	πάντα	πάντῃ
15.	1.	παραιτέρω	περαιτέρω
23.	8.	ἐκγαινίζεσθαι	ἐγκαινίζεσθαι
—	13.	ἐπ᾽	ἐπὶ
25.	23.	ςήμονες	ςήμονας
26.	18.	οὗτως	οὕτως
27.	23.	μόνος	μόνον
28.	22.	ἀποκαλέσομαι	ἀποκαλέσομεν.
29.	26.	οὗτοι	οὕτοι
37.	2.	ἀνυπάρξεως	ἀνυπαρξίας
42.	6.	ἑαυτοῦ	ἑαυτοῖς
43.	24.	ἑαυτον	ἑαυτῶν
—	26.	ὅ,τι	ὅτι
46.	15.	Τὸν Σπινόζαν δὲ εἰσαγαγὼν, πολλαχόθεν τῶν ἐκείνου.	Σπινόζας δὲ εἰσαγαγεῖν πολλαχόθεν τῶν αὐτοῦ.
—	18.	ὁ διερμηνεύων	ᾧ διερμηνεύων
47.	7.	ἐνδιδάσκει	ἐκδιδάσκει
—	8.	ταύτης	τοιαύτης,

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα.

Σελ.	Στιχ.		
47.	17.	διακάμπτον	ἐπικάμπτον
48.	1.	ἴσμεν	ἴσμεν
—	7.	ἀπηλαγμέναι	ἀπηλλαγμέναι
	11.	εἶδους	εἴδους
	24.	διαπονεῖτε	διαπονεῖται
49.	8.	οὐδέτοτε	οὐδέποτε
52.	1.	αἱρεῖ	αἱρῇ
53.	15.	ἀπαλάττειν·	ἀπαλλάττειν
54.	2.	ουπερ	οὗπερ
55.	30.	τῷ αὐτῷ	τὸ αὐτῷ
57.	14.	ἥς	ἧς
60.	28.	φύσειε	φήσειε
71.	12.	κινῆται	κινεῖται
—	27.	τῇ τοῦ ἀέρος κινήσει,	τῇ τοῦ ἀέρος ῥιπῇ
72.	5.	ἐπενεργεῖ ἡ κινήσις	ἐπενεργῇ ἡ κίνησις
74.	2.	ἀπ' ἀκριβὲς	ἐπ' ἀκριβὲς
75.	2.	διατελεῖν ἀδιάλειπτον	διατελεῖν φησὶν ἀδιάλειπτον
78.	25.	τω	οὕτω
80.	21.	παραγαγὴν	παραγαγεῖν
81.	3.	ὡς τὴν	ὃ τὴν
—	11.	ὑπάρξεως τυγχάνει	ὑπάρξεως ἐπιτυγχάνει.
—	14.	καὶνείνως	κἀκείνως
—	18.	εἰ ἐκείνων,	οὕτως ἢ ἐκείνως
—	20.	προβάλεσθαι	προβάλεται
—	22.	κομίζεται	πορίζεται
—	29.	ἀνθυπαρξίας	ἀνθυπαρξίας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Π α ρ ο ρ α μ α τ α.

Σελ.	Στιχ.		
82.	2.	καθαπερ περὶ	καθὰ περὶ
—	9.	ἑκάςȣ	ἑκάςȣς
83.	20.	εἰσαγαγεῖν	εἰσαγαγέσθαι
	85.	Κεφ. Θ	Κεφ. ΙΘ
86.	1.	τάξις	τάξεις
87.	26.	πολλαὶ τὰς	πολλοὶ τὰς
88.	4.	ἐμφύτȣς τῶν ἰδεῶν ἥντινες	ἐμφύτȣς ἥντινες
89.	28.	παρεχηκίτα	παρωχηκότα
90.	12.	ἐκάλεσε	ἀπεκάλεσε
91.	24.	συγχωρεῖ	ἐγχωρεῖ
92.	6.	τȣ̃τον	τȣ́τȣ
	19.	καταριθμῆ	καταριθμεῖ
93.	25.	ἔχε	ἔχειν
94.	5.	ἀνατιθέμενοι	ἀνατιθέμενον
97.	23.	συμβαίνοι	συμβαίνει
98.	17.	διαφωνῶν	διὰ φωνῶν
	18.	μεταδιδόναι ταύτας ȣ̓χ οἷοντε,	μεταδιδόναι ȣ̓χ᾽ οἷοντε
105.	17.	περὶ ἧς	περὶ ἣν
	18.	κινήματα διεζητήθη	ζητήματα διεκινήθη.
109.	16.	ἀοριςαίναι	ἀοριςένει.
112.	17.	κατάςασις τις ἐςὶ	καταςάσεις εἰσὶ τινὲς
113.	1.	καθωρόμενον	καθορώμενον
114.	2.	ȣ̓δεμία	ȣ̓δεμιᾷ
—	22.	φύσιν ȣ̓κ ἔχει,	φύσιν ȣ̓κ ἔςιν
115.	5.	διΐςησι	διΐςὰς

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα

Σελ.	Στιχ.		
116.	5.	βαδίζον	βαδίζων
123.	18.	παςανεχθὲν	παρενεχθὲν
128.	21.	ἂν	ὢν
—	3.	συνιδὼς	συνειδὼς
129.	3.	περὶ μόνον	περὶ ȣ̃ μόνον
—	4.	ἀπάτῆ	ἀπάτη
—	17.	αὐτῆς	αὐτῆς
132.	2.	εἰ ταὶς	εἴ τις ταὶς
133.	5.	ἐνεργείας	ἐναργείας
—	6.	ὁμονύμως	ὁμωνύμως
137.	13.	διαςεῖλλαι	διαςεῖλαι
—	22.	ἀντιθεωρητέον	ἀναθεωρητέον
142.	13.	ὑγειως ἔχοντος	ὑγειῶς ἐμοὶ ἔχοντος
148.	23.	ἐν τῶν	ἐκ τῶν
153.	9.	διαφέρειν	διαφέρει
156.	4.	τὰ λέγοντα	τὸν λέγοντα
—	7.	ἐπὶ τοῖς	ἐπὶ γὰρ τοῖς
—	27.	ἑκάςης περιςάσεων	ἑκάςης τῶν περιςάσεων
161.	3.	διαχωρηςέον	διαχωριςέον
—	21.	ὑποκείμεθαι	ὑποκεῖθαι
—	23.	ȣ̓δεμίαν . . . ὑπόνοιαν	ȣ̓δεμία . . . ὑπόνοια
162.	3.	συνεπιπλεγμένων	συνεπιπλεγμένων
—	6.	πολλάκις ἔχατον	πολλάκις δὲ ἔχατον
—	24.	ἕπεται	ἕσσεται
164.	15.	ὁμοτελȣ̃ς	ὁλοτελȣ̃ς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα.

Σελ.	Στιχ.		
169.	3.	ἀὲ	ἀεὶ
—	22.	ἀλώλοντο	ἀπώλοντο
172.	27.	ἑωρακὸς	ἑωρακὼς
176.	23.	τὸν δὲ	τȣ̃ δὲ
186.	2.	ἐκράτησαν	ἐκράτησεν
—	3.	Φθάσας	Φθάσας τις
188.	5.	κατωχυρώ-μενον	κατωχυρωμένων
190.	16.	τῆς κανόσι	τοῖς κανόσι
—	21.	καίνη τις	καινή τις
195.	9.	ἐν τῷ μέρει	ἐν μέρει
196.	10.	περιέχον	περιέχων
197.	3.	ὁ μὴ	ὃ μὴ
198.	15.	ἤ ψευδὲς	ἢ ψευδὴς
200.	25.	γένοιτο	γένηται
205.	12.	τὸ τῆς	τὰ τῆς
206.	12.	ὁ ἀγνωῶν	ὁ ἀγνοῶν
—	12.	οἷοιτε τὴν	οἷοιτε εἰσὶ τὴν
209.	25.	δὴ σπανίως ἀπὸ τῶν	δὴ ἀπὸ τῶν
210.	6.	χορῶν	χωρῶν
211.	8.	ἐπιβλαβὲς τὰ	ἐπιβλαβὲς γὰρ τὰ
—	27.	ἐπάναγκες αὐτᾷ	ἐπάναγκες δὲ αὐτᾷ
212.	15.	ἐν διαφέρȣσι	ἐν διαφέρȣσι καιροῖς
—	16.	διαφορὰν,	διαφορὰν συμβαινȣσῶν
213.	9.	θορυβȣμένη	θορυβȣμένῃ
—	23.	ἀποφηιάμενοι	ἀποφηνάμενοι
215.	1.	ἀλαζονίας	ἀλαζονείας
217.	9.	ἔξω	ἔξει

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα.

Σελ.	Στιχ.		
218.	17.	κρατȣ͂σι	κρατȣ͂ντες
219.	2.	ἀτελ	ἀτελεῖς
222.	17.	διαφορὰ αὕτη	διαφορὰ αὕτη;
	25.	μαθηματικῆς	μαθηματικοῖς
226.	22.	ἰσχυρώτεροι	ἰσχυρότεροι
227.	14.	προσείχομεν	προσέχοιμεν
	18.	ὅτι τὸ	ὅτι τῷ
228.	12.	ἔλεσθαι	ἑλέσθαι.
	17.	δοκȣ́σαν	δοκȣ͂σαν·
229.	13.	καθ' ὧν	καθ' ἓν
238.	28.	κατατίθεσθαι	συγκατατίθεσθαι
239.	20.	ὃ ταύτας	ὅτι ταύτας
240.	7.	τὸ περὶ	τῷ περὶ
241.	21.	ἐπιμελείσθω	ἀξιȣ́τω.
—	28.	τȣ́τῳ δὲ	ȣ῞τω δὲ
—	29.	τὸ τὴν	τὴν
242.	9.	τάξει	ἐν τάξει
—	21.	ἀληθῆ	ἀληθεῖ
244.	1.	τοιαύτη	τοιȣ͂τον
—	11.	τὸ πλείοσιν	πλείοσιν
247.	24.	ἂν ἄμεινον	ἄν τις ἄμεινον
255.	16.	ἀμειȣ͂ται	ἀπομειȣ͂ται
256.	17.	Βρηττανίαν	Βρεττανίαν
257.	17.	δυνήσονται	δυνήσωνται
259.	6.	ἐλαςικῆς	ἐλαςικῆς
261.	13.	ὠτός κοίλωμα	ὠτὸς κοιλώματος.
262.	9.	ἀποπειρόμενον	ἀποπειράμενοι
265.	8.	καθ' ȣ῝ν	καθ' ȣ῝ς
—	19.	ἀμφώτιδας	ἀμφωτίδας

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα.

Σελ.	Στιχ.		
265.	—	ἑκατέροθεν	ἑκατέρωθεν
268.	6.	ὐρανῶν ὕςε-ρον	ὐρανῶν ἑρμηνεύυσα ὕ-στερον.
270.	13.	ἀπόπειρον	ἀπόπειραν
—	24.	ἐλάχιςοι	ἐλάχιςαι
269.	17.	διανέξεις	διενέξεις
271.	9.	μνήμη	μνήμῃ
272.	15.	συνεχέςερον	τὰ συνεχέςερον
276.	12.	ζητῶ ἔτι	ζητῶ εἴτι
278.	16.	ἐκεῖσαι	ἐκεῖσε
282.	10.	ἦτα	ἢ τὰ
		Κεφ. ΛΖ	Κεφ. Λϛ.
284.	2.	ὕτως γαὶρ	ὗτος γαρ
286.	10.	κριπήζονται	κρηπίζονται
288.	4, 10.	μέρει	μέρη
	21.	ὑποτίθεισι	ὑποτιθησι
189.	1.	διαιτήσαιμην	διαιτησαίμην
294.		Κεφ. ΚΖ.	Κεφ. ΛΖ
		μεθόδυ τῦ	μεθόδυ τῆς τῦ
295.	17.	δεῖ καὶ	δεῖ δὲ καὶ
	28.	ὕπεςι	εἴπερ ὕπεςι
299.	23.	ἀποσυμβαλίζειν	ἀποσκυβαλίζειν
302.	15.	κατὰ μέρυς	ἐπὶ μέρυς
313.	20, 22.	ἄφαισις	ἄφεσις
	25.	ἐπωφελεῖς	ὐκ ἐπωφελεῖς
314.	8.	ἐλάσσον ἐςὶ	τῆς ἐλάσσονος ἐςὶ
322.	2.	ἡ ἐλάσσον	ἡ ἐλάσσων
	16.	ἦτι	ἤτοι
324.	12.	ὑπολήποιτο	ὑπολείποιτο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 20

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006